

er; at man ønsker at udvide Bestyrelsen for Valutacentralen paa en saadan Maade, at den i Virkeligheden faar en Erhvervsrepræsentations Karakter, og dernæst ønsker man i meget stor Udstrækning at udvide Valutacentralens Kompetence. Tanken med Loven om Valutacentralen var jo, at Køb og Salg af Valuta overhovedet ikke maatte finde Sted uden efter Bemyndigelse fra Valutacentralen, men denne var stærkt begrænset i sine Dispositioner. I Henhold til Lovens § 6 kunde Valutacentralen bestemme, at fremmed Valuta ikke maatte stilles til Raadighed, medmindre Køberen forelagde Attest fra Valutacentralen for, at den fremmede Valuta skulde benyttes til Betaling af Vareimport eller til et Formaal, som var godkendt af Centralen. I det Øjeblik, der var Tale om en Vareimport her til Landet, ligegyldigt af hvad Art den maatte være, var altsaa Valutacentralen ikke bemyndiget til at nægte den nødvendige Valuta til Betalingen. Vi har fra vor Side hele Tiden været imod denne Bestemmelse ud fra den Betragtning, at den urimelige Import af Luksusvarer, der foregaar her til Landet, ogsaa i højeste Grad influerer paa vore Valutaforhold. Det synes jeg ikke nogen kan være i Tvivl om. Det forekommer mig, at Spørgsmaalene om Importen og om Kronens Værdi er i højeste Grad forbundet med hinanden, og derfor er det naturligt, at vi for vort Vedkommende har ofret den Import, som er foregaaet her til Landet i Krigsaarene og ganske særlig i Aarene efter Krigen, den største Opmærksomhed.

Den danske Kronens Værdi har nu ved Valgene og i al Almindelighed i længere Tid beskæftiget Politikere og Nationaløkonomer; ja, jeg kan gerne sige, den har i stor Udstrækning fanget den almindelige Befolknings Interesse. Naar vi kom ud omkring og talte med Befolkningen, var det jo altid den danske Krone og den danske Valuta, vi kom til at tale om, og megen Ængstelse sporedes rundt om i vide Kredse af Befolkningen med Hensyn til dette Spørgsmaal. Nu synes det ganske vist, som om der er faldet Ro om Spørgsmaalet. Det ærede Medlem, som talte i Gaar fra Venstres Side, gjorde endogsaa opmærksom paa, at der var fuldstændig Ro med Hensyn til Spørgsmaalet i Øjeblikket, og derfor burde man ikke beskæftige sig med det. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar vi for vort Vedkommende ønsker at være med til at arbejde for at tilvejebringe den Ro i vore Valutaforhold, som vi synes er nødvendig,

tænker vi ikke alene paa den øjeblikkelige Ro, men det er i meget høj Grad Fremtidens Ro, som vi bør tilstræbe. Og jeg er ganske uenig med det ærede Medlem, naar han synes at mene, at dette Forslag i Stedet for at frembringe Ro vilde frembringe Uro. Jeg tror virkelig, at i det Øjeblik vi benytter Øjeblikkets Ro til at træffe de Bestemmelser, der her er Tale om, vil ogsaa Fremtidens Ro være sikret.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der i Virkeligheden ved dette Forslag tilstræbtes to Ting. Det ene Formaal var at stabilisere Valutaen og søge den forbedret — og i den Henseende deler jeg ganske det ærede Medlems Opfattelse af Forslaget, som det her foreligger, og jeg vil bede det ærede Medlem om at hæfte sin Opmærksomhed derved; det ærede Medlem vil da forstaa, at det andet Formaal, som han fremhævede, i Virkeligheden ikke har noget med det faktisk foreliggende at gøre. Det ærede Medlem nævnte nemlig, at det andet Formaal, man tilstræbte med Forslaget, var dette, at der skulde etableres en Beskyttelse, indføres en Beskyttelsestold for visse Industrier og for Erhvervene her i Landet i det hele taget. Jeg tror, at denne Antagelse er ganske urigtig, og jeg finder det aldeles urimeligt, at det ærede Medlem fremsætter den. Det ærede Medlem sagde endogsaa, at Forslaget aabner Perspektiver for en Beskyttelsestold, som ingen aner i Øjeblikket. Jeg tror, at dette er fuldkommen urigtigt. Hvad Lovforslaget drejer sig om, er netop det, som det ærede Medlem, der talte for et Øjeblik siden, nævnte, og som han ansaa for at være en Fejl ved Forslaget, nemlig at det er begrænset til kun at omhandle de Luksusvarer, som vi ved den Ændring, der blev vedtaget i Folketinget, har faaet indført i Forslaget, idet det positivt siges deri, at det er Varer af Luksuskarakter, det her drejer sig om. Der er altsaa en dyb Uoverensstemmelse mellem de to ærede Medlemmer, som talte henholdsvis paa Venstres og paa de Konservatives Vegne. Medens det ærede Medlem, som talte for Venstre, hævdede, at det var en Beskyttelseslovgivning af uanede Dimensioner, saa sagde det ærede Medlem, som talte for de Konservative, at Lovforslaget betyder intet, fordi det kun omhandler Luksusvarer, saaledes at det kun er ganske faa Ting, det drejer sig om, og skulde der komme noget ud af dette som valutaforbedrende Middel, maatte man gaa langt, langt videre end til det, der her er Tale om. Jeg tror, at Sandheden ligger